

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
са главног претреса одржаног дана 03. децембра 2018. године

Председник већа:

Дана 03. децембра 2018. године са почетком у 9 часова и 40 минута, у смислу члана 377 у вези са чланом 378 став 2 ЗКП, председник већа констатује да веће заседа у саставу – судија [REDACTED] и [REDACTED], чланови већа и судија [REDACTED], председник већа, уз учешће записничара [REDACTED] и судијског помоћника [REDACTED] и да су испуњени процесно-правни услови за отварање заседања.

Има ли примедби на састав већа?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Председник већа отвара заседањ у кривичном предмету Вишег суда у Београду-Одељења за ратне злочине К-По₂ 5/18 у предмету против оптуженог Вида-Лујић Николе, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Савезне Републике Југославије, по оптужници Тужилаштва Брчко Дистрикт Босна и Херцеговина број Т 18 0 KTRZ 001199918 од 24. јануара 2018. године, а у преузетој и уређеној оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 4/2018 од 12. септембра 2018. године.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине [REDACTED],

-оптужени Вида-Лујић Никола,

-бранилац оптуженог Марко Николић, адвокат [REDACTED]

Констатује се да су испуњени сви процесно-правни услови за одржавање главног претреса

Да ли сте сагласни да се главни претрес одржи? Браниоче, окривљени, тужиоче?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског записа чиниће саставни део записника о главном претресу.

Окривљени, приђите. Прошли пут на припремном рочишту Ви сте давали Ваше личне податке. Претходно сте те исте податке давали тужиоцу, односно тада је то био, Вас испитивао, истражни судија, односно судија за претходни поступак. Имате ли икаквих измена у Вашим личним подацима у односу на оне које сте дали претходни пут? Микрофон укључите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Немам.

Председник већа: Нема никаквих измена у личним подацима. Добро. Можете се вратити на Ваше место.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не треба искључити микрофон?

Председник већа: Ако нисте у могућности сами учиниће то неко уместо Вас, пошто долази до микрофоније.

На претходном рочишту, значи на рочишту, на припремном рочишту, Вама су изнете поуке и упозорења у смислу члана 389 став 2 ЗКП. Ви сте их тада послушали. Знате шта су Ваша права и обавезе. Овом приликом ја Вас упозоравам да пажљиво пратите ток главног претреса и да сте дужни да предлоге за извођење појединих доказа износите одмах, у најкраћем року по сазнању, да је њихово извођење потребно. Остала права и дужности из члана 68 и 70 већ су Вам прочитана на припремном рочишту и претпостављам да их знате, да сте их упамтили. Ако нисте, могу Вам поново прочитати. Добро.

Након овога, следи излагање оптужбе у смислу члана 391.

Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине:

Тужилаштво за ратне злочине подигло је оптужницу против Вида-Лујић Николе,

Што је:

за време унутрашњег оружаног сукоба на територији Босне и Херцеговине који се водио од 1992. до 1995. године, између оружаних формација на страни српског,

бошњачког и хрватског народа, као припадник [REDACTED] оружане стране у сукобу, јединице такозване „Црвене беретке“, кршећи правила Међународног права и то члан 3 Четврте женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године, ратификована од Народне Скупштине ФНРЈ („Службени лист ФНРЈ“ 24/50) и п ротивно члану 4. став 1 и став 2 тачке е) и члану 13. Другог Допунског протокола уз ову Конвенцију, извршио силовање цивила бошњачке националности и то тако што је дана 20. јуна 1992. године у тадашњој улици [REDACTED] у Брчком, заједно са још два непозната униформисана војника обучен у маскирну војну униформу и наоружан пиштољем, дошао у породичну кућу [REDACTED], те пред истом извадио пиштољ и напунио га мецима, вратио назад у свој цеп, а што је код [REDACTED] изазвало осећај страха за властити живот, те затим [REDACTED] наредио да му преда злато и новац који има, па када је то исто учинила, у намери да на тело [REDACTED] изврши насилну пенетрацију, искористивши том приликом окружење присиле, са пиштољем при себи, пришао јој, узео је за руку и наредбодавно рекао: „Хајде са мном“. Одвео је у купатило и закључао врата, а потом је ухватио за главу, оборио у клечећи положај, те својим полним органом извршио оралну обљубу, након чега јој је скинуо доњи део тренерке, те својим полним органом извршио и вагиналну обљубу, знајући да је при том чину [REDACTED] имала осећај изгубљености и била у стању шока. Па када се иста окренула и сагела према лавабоу да се умије, својим полним органом покушао продрети у њен анални отвор, а након вриске [REDACTED] да то не чини, престао је. Извео је из купатила, а потом је одвео у спаваћу собу, при чему је све време држао пиштољ у руци, легао на кревет, те оштећеној [REDACTED] наредио да скине доњи део тренерке и легне на њега, након чега је п поново својим полним органа извршио вагиналну обљубу. А при том чину му је [REDACTED] тражила да је убије, на шта је осумњичени одговорио да он није задужен за то, док су за то време, остала два војника извршила преметачину и полупали ствари по кући. Да би након извршеног силовања над [REDACTED] са непознатим војницима напустио кућу и удаљио се у непознатом правцу. А којом приликом је [REDACTED] претрпела тешке душевне болове, што је за последицу довело до посттравматског стресног поремећаја хроничног ток (ПТСП) и дугогодишњег лечења, чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Због тога је Тужилаштво предложило ове доказе, које сада овом приликом не бих читао.

Председник већа: Хвала лепо. Окривљени приђите.

У смислу члана 392 ЗКП приступа оптужени Вида-Лујић Никола и изјашњава се о прочитаној оптужници.

Чули сте оптужницу, чули сте и прошли пут. Тада сте се изјаснили о оптужници.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Лаж је монтирана, значи нема везе. Значи сам редослед значи роман, прича која апсолутно је неистинита и нема мислим, срамоти. Мислим, не знам да ли бих био ироничан, да ли бих плакао или бих се смејао, значи, али...

Председник већа: Нећете се ни смејати, а плакање, то не могу да Вас заусталим. У сваком случају нећу Вам дозволити да се понашате мимо прописа којима се уређује понашање присутних на овом главном претресу. Водите рачуна.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи, срамота. Опомените ме, пошто сам узрујан.

Председник већа: Можете да се вратите на место.

У смислу члана 394 ЗКП **председник већа објављује ДОКАЗНИ ПОСТУПАК**,
а на основу члана 397 ЗКП,

Изношење одбране оптуженог Вида-Лујић Николе

Окривљени приђите. Поступак је тако прописан, да се у три наврата у кратком временском периоду изјашњавате. Ово изјашњење због кога сте позвани за говорницу, је изјашњење о ономе што у оптужници стоји. Дакле, Ваша одбрана. Разумете шта то значи? Дакле, не Ваш однос према кривици, крив или не, већ да нам испричате догађај или оно што Ви сматрате Вашом одбраном. Изволите. Једном сте се већ изјашњавлаи код истражног судије, да га тако назовем, колоквијално.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Мени је одвратно да се уопште правдам за нешто што нисам урадио, значи мука ми је.

Председник већа: Ако је могуће без личних осећања.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Добро. Значи, сви наводи у оптужници су лажни, нема везе. Значи, нисам починио то дело. Немам појма о томе шта причају. Мислим, читајући и слушајући, значи, то у филмовима нема. Значи, неке нелогичности које се граниче са људским могућностима. Значи, тачно се види да је писано, значи. Имати пишољ, ставити пиштољ, показати пиштољ, бити ту.

Председник већа: Хајде да кренемо испочетка. Где сте били Ви у том периоду? Прочитали сте који је то период времена.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, 20. јуни, запамтио сам.

Председник већа: 20. јуни. Па, рецимо, где сте били 20. јуна или у периоду почетак, до средине јуна, 1992. године?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Био код куће, био...

Председник већа: Где је Ваша кућа тада била?

Оптужени Никола Вида-Лујић: У Брчком, значи насеље [REDACTED] улица [REDACTED]
[REDACTED]

Председник већа: Јесте ли били мобилисани, јесте ли носили какву униформу, јесте припадали каквом војном?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам никада био мобилисан, никада нисам носио униформу. Ако сам можда неки део некада носио, можда.

Председник већа: Шта Вам то значи тачно, будите прецизни? Неки део, шта би био део?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, рецимо, не смем да гарантујем, значи не смем да гарантујем. Значи, чизме нисам никада у животу, зато што имам проблема са стопалама. Могуће рецимо да сам понекада, ако би рецимо било много прљаво негде тамо у рову, да сам рецимо обукао неке нанталоне.

Председник већа: Каквом рову сада ако нисте били мобилисани?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Слушајте, овако, значи моја кућа је на једном врло, једном шпицу врло је близу те линије разграничења. Ту је пушкарање било врло често.

Председник већа: Са ким сте пушкарали? Ко је међу собом пушкарао?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ево овако. Мислим, познато је да је то био као неки грађански рат, три ентитета или не знам ни ја. Ја то зовем сељачка буна у којој су се сјатили, којекакви и решили ко зна шта. Ја сам одрастао у тој малој оној градској средини и нити сам знао шта је председник Извршног одбора нити сам знао шта је рат, нисам знао ништа. Одједном је неко дошао и рекао, рат је, биће свега, значи бићете малтертирани и има свега, има овога, онога и тако да сам ја дошао у посед пушке. Ја то не негирам, ја сам то рекао свима, значи ја сам имао пушку, али као цивилно лице.

Председник већа: Како сте Ви задужили ту пушку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Могао сам и да је купим, али нисам. Многи су је куповали.

Председник већа: Ја Вас питам како сте Ви, не како сте могли...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам тако што сам отишао...

Председник већа: Слушајте још једну ствар да се договоримо сада одмах.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Може.

Председник већа: У ствари, нас двојица се не договарамо, него ја захтевам, а Ви испуњавате.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Важи, важи, испуњавам.

Председник већа: Дакле, не можемо истовремено разговарати никада.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Важи.

Председник већа: Прво због пристојности.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Извињавам се.

Председник већа: А друго због техничких немогућности, јер пошто се ово тонски бележи, разумете, ако ми упадате у реч, онда се не забележи ништа, тако да ћете ме Ви увек саслушати шта ја кажем, па ћете одговорити на питање, као што ћу ја Вас саслушати док не завршите реченицу, па ћу онда да поставим питање.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Договорено.

Председник већа: Е тако. Убудуће ће тако бити. Е сада изволите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи, као цивилно лице сам био цело време ту, значи био сам у Немачкој као избеглица и вратио сам се по оца.

Председник већа: Када сте се вратили?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не знам тачан датум, то нисам сигуран.

Председник већа: Период? Нико од Вас не тражи тачан датум.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, можда негде у мају, не знам тачно када је било, немам појма.

Председник већа: Да ли је то био април, мај, јун?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, нисам сигуран.

Председник већа: У сваком случају, тај јун месец...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Пре јуна, пре јуна, значи пре јуна.

Председник већа: Пре јуна? Значи, тај јун месец о коме се овде прича у оптужници Ви сте били у Брчком?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам.

Председник већа: У том насељу [REDACTED]?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Био сам, у томе насељу у коме нико није страдао, у коме нико није малтретиран, у коме никоме није длака са главе фалила. Значи, ко је остао друге националности, ја сам био између осталог један тај као и моји родитељи, у ствари, отац, стрицеви и не знам ни ја, значи и сви други Хрвати и сви други Муслимани, никоме ту длака са главе није фалила. Разлог зато што је [REDACTED] врло специфична, људи су такви значи, мало су дрски, што можете приметити да сам и ја мало дрзак, значи мало су својствени, особени, посебни, зато што ето и праведни су у крајњем случају. Значи, та прича о силовању у [REDACTED], то је за мене измишљотина, значи нема везе са мозгом. Та жена има неке друге намере, ко зна тачно какве. Дошао сам по оца, отац је рекао да нема ништа од тога, да ће рат брзо завршити и да неће да

иде нигде и то је то. А био је исто дрзак, био је исто безобразан. Ја сам имао неке информације знаш да би могао негде неко да га малтретира. По мени је био добар човек, без обзира што је имао неке лоше карактерне црте, рецимо, али генерално дошао сам значи. Пре тога сам значи отишао са једним Србином и једним Муслиманом, значи са [REDACTED] и [REDACTED], значи у Немачку, био сам у Нојкирхенгу значи. И пошто је било горе пуно Муслимана, било је свакаких прича. Са њима сам био читаво време, ја сам био са њима. И вратио сам се значи. Али не може, ти мостови су пукли и било је ту, значи тешко је било за превоз.

Председник већа: Који мостови?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, ти исти мостови за које мене испитују. Значи, ја сам сада овде, ја сам ратни...

Председник већа: Прско које рске?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, преко реке Саве.

Председник већа: Где су били, далеко од Вас, близу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, нису на километар, мислим од куће, од куће, а иначе, ја сам у граду самом, у центру живео са једним покојним другом који је убијен, [REDACTED]. Ја сам из грађанске породице и немам никакву представу, неко је Муслиман, неко је Хрват, неко је Србин, неко је жут, бео и остало. Значи, нисам никада био у животу под, за те поделе значи. Немам појма, мислим, то је безобразлук, да се мени ставља овако нешто на терет. А стварно је безобразлук.

Председник већа: Наставите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: И ништа, дошао сам ту и после тога сазнали су неки моји другари да сам ја ту и нормално...

Председник већа: Где ту, у Вашој кући?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, у кући, у [REDACTED] и овај, значи после неког одређеног времена дошао је један другар [REDACTED] који је рекао да није сигуран, да неко неће доћи данас, не знам шта. И овај, рекао је да идем ја. А већ су, слушајте ово, већ су неки Цигани значи из насеља, Роми и Муслимани и ко је год хтео, ишли су у касарну да траже оружје. Неком су давали, некеме нису давали.

Председник већа: Колико је далеко та касарна?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, исто једно километар, нема. И овај, то знам зато што сам седео са њима и причао. И онда је једно јутро дошао тај [REDACTED] са неким човеком. Рекао сам да се тај зове [REDACTED] и одвезли су ме, они су ме одвезли са аутом су били. И овај, отишао сам у касарну и узео сам пушку и вратио се кући. Значи, узео сам пушку, дали су ми пушку.

Председник већа: Какву пушку сте узели?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Аутоматску пушку, значи имао сам пушку, то је чињеница. Пушку су имали сви, сви су имали пушку, неовисно о војсци, значи, не мораш ти да будеш у војсци са...

Председник већа: И када сте Ви примили ту пушку, ко сте Ви били са том пушком?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам био ни територијалац, то је, то је...

Председник већа: Када сте Ви примили пушку, ко Вам је дао пушку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Никица Вида са пушком.

Председник већа: Никица Вида са пушком? Слободни стрелац или сте неком припадали, некој војсци?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Никада ником нисам припадао, у животу.

Председник већа: Па, чекајте, ко Вам даје пушку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Дали тамо у неком магацину, неко је.

Председник већа: Ко неко?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, не знам, заиста не знам.

Председник већа: Сачекајте, сачекајте да поставим питање. Дакле, да ли Вам даје неки војник неке војске или Вам даје комшија своју пушку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: То је био неки човек, ја не сећам се уопште.

Председник већа: Где се налазио магацин, чији је то магацин био?

Оптужени Никола Вида-Лујић: А магацин је био и оквиру касарне.

Председник већа: Које касарне, чије касарне?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Брчанске касарне, значи не знам како се звала.

Председник већа: Које војске?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Југословенске народне армије, за мене постоји Југословенска народна армија тада је то била, ја сам рођен у СФРЈ.

Председник већа: Јесте ли служили војску?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам, 56 дана и отпуштен сам.

Председник већа: Када, у ком периоду?

Оптужени Никола Вида-Лујић: 1989. после те крађе коју сам имао, [REDACTED] па то је опет сплет околности у којима ја нисам баш нормалан, овај. Одмах ме отац послао у војску да идем, зато што сам био доста проблематичан и онда сам отишао та непуна два месеца, био сам у Дугом селу код Загреба, значи и отпустили су ме као емоционално незрелог.

Председник већа: Педесет и?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, негде мање од два месеца, хајде.

Председник већа: Два месеца?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да.

Председник већа: За та два месеца, пролазили сте обуку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам ја прошао обуку.

Председник већа: Нисте прошли обуку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам прошао, зато што су ме отпустили, зато што нисам хтео да слушам и нисам. Не трпим ауторитет, имам проблем са оцем и значи имам проблем са ауторитетом. Мислим то је вештачењем разним доказано. Ја не трпим ауторитет ни под разно. Значи, ја могу све да будем, могу да будем и манијак и злочинац и убица и све, али да сам био у нечијој формацији и да сам био нечији и да ми је неко наредио или да нешто, то су измишљотине. Значи, толико сам самовољан, значи да, мислим, срамота, али мислим то су глупости какве нема везе. Ја и још два војника... Мислим, читава конструкција оптужнице и прочитао сам и те изјаве су, смешне.

Председник већа: Хајде да ми идемо онако хронолошки како смо почели. Задужили сте пушку и сматрали сте да Вас обавеза задуживања или тај чин задуживања...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Давали су...

Председник већа: Ничим не веже, да сте Ви и даље Вида Никица са пушком, Никола, са пушком? Само сада имате пушку, не припадате ниједној војној јединици, не припадате ниједној војној формацији, него имате само пушку? Тако Ви то објашњавате.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Тако је било.

Председник већа: Добро. Оружје се делило, сви су оружје делили, све три стране су делиле оружје. Ја нисам био, па нисам био у прилици, овај, да задужим. Значи, ишло се по улицама са одређеним возилима и делиле су се пушке, необавезно да ли је неко припадао. Касније су они оформили нешто што се зове територијална одбрана. Можда је и била, ја не знам и не знам ни ја шта. Али дефинитивно значи ја

сам био цивилно лице које је имало пушку, значи могао сам да је украдем, могао сам да је купим, могао сам било шта. Ја сам је добио.

Председник већа: Опет Вас подсећам да сте је добили, значи, да не шпекулишемо на који све начин сте могли да дођете до ње. Ви сте је добили, тако што сте отишли у касарну ЈНА и одатле...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Босанске власти, они управо хоће да направе значи да дефинишу. Знате шта, ја не једем месо двадесет година, мало мање. И видите сада, одмах чим ме питају да не једем месо, а шта си, јеси вегетаријанац и веган. Нисам ни веган ни вегетаријанац, немојте ме класификовати и стављати у нешто што нисам. Ево сада ћу да једем месо. Значи, људи одмах имају потребу да имају класификацију нечега да ли си. Имао сам пушку, дали ми пушку. Нико ме условљавао није...

Председник већа: Нису они Вама дали, него сте Ви отишли по њу. Је л' тако ствари стоје?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, ја сам отишао по њу, зато што су рекли да је боље да имам у кући пушку.

Председник већа: Е тако. Дакле, нису они Вама дали пушку, нити они делили и пролазили кроз улицу.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нису, нису, нису делили, да, нису ја сам ишао по њу.

Председник већа: Јесте упамтили моје упозорење? Значи, не можемо нас двојица истовремено да причамо.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Извините.

Председник већа: Ја Вас подсећам да Ви нисте добили пушку тако што је неко пролазио улицом и делио, него сте отишли у касарну ЈНА и тамо сте од некога, кога Ви не знате поименце, али који припада војној јединици, добили пушку. Дакле, Ваша је жеља да добијете пушку.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Мени су препоручили да је боље у кући да имам пушку.

Председник већа: И Ви сте отишли и узели? Идемо даље.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Даље ништа, то је то. Значи, било је пушкарања.

Председник већа: Јесте ли се Ви борили са том пушком?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам, пуцао сам.

Председник већа: Где, у кога?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, нисам никада никог убио, да се не лажемо, значи, тамо одакле су они пуцали, пуцао сам и ја, када је било то, када је било угрожено више. Та линија разграничења која је била, није то тако било далеко од моје куће. Значи, нон-стоп су меци од моје куће и по крову и по, оно, пуцало се.

Председник већа: Објасните ми, ко је то пуцао?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Пуцала је противничка страна.

Председник већа: Ко је Вама противничка страна?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не знам, управо то су ме неки питали, ја нисам знао никада да објасним. Рецимо, једну ситуацију, четири месеца после. Пуцали су, у овом случају су пуцали ови сада што се зову Бошњаци, мислим, Босанци и Муслимани, углавном, углавном они, јер су, био сам у прилици тамо када сам био пар пута на том рову и то, овај, када је било то густо, мислим, када су били жешћи ти напади, када би они, рецимо, да је неко рекао рекао или када сам ја претпоставио због количине метака и нечега, значи ја сам трчао тамо мислећи значи да сачувам породицу, нисам дозвољавао да они пробију ту линију или да се нешто деси. Само значи по свом нахођењу и по мом личном убеђењу сам ишао и нисам се плашио, што је најгоре. Значи нико мени није могао наредити, нити ми је ко шта рекао. А знам да су били Муслимани, зато што су говорили, „ћетници, предајте се“. То знам, мислим, пошто сам био пар пута по ноћи, овај, било је ту разних добацивања и псовки и шта већ, тако да.

Председник већа: Па, како сте Ви онда гледали на те који пуцају на вас?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, шта ћу гледати. Живео сам, становао сам са другаром, ја сам одрастао.

Председник већа: Ја Вас питам конкретно питање, немојте да Ви само описно дајете и избегавате. Видите, ако Ви не желите да одговорите на неко питање, то је потпуно...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, немам шта да гледам, то су моја браћа као и...

Председник већа: Ваше право, али ме интересује, како сте гледали на људе који пуцају на Вашу кућу? Ви тврдите да сте се бранили, тако кажете? Задужио сам пушку, јер ми је неко рекао да ће бити невоља, да ће бити пуцања, да ће бити сукоба, ја сам задужио пушку, био сам на линији разграничења; са друге стране се пуцало на мене и на моју кућу; ја сам се бранио.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесте.

Председник већа: Па, како сте гледали на те људе који пуцају на Вашу кућу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да не знају шта раде. Нисам ја имао мржњу апсолутно.

Председник већа: Не на њихове поступке, на њих као људе, јесте ли их сматрали супротном страном?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ма где сам сматрао супротном страном.

Председник већа: Не? Нисте их сматрали супротном страном?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Тада то нема појам, нисам уопште, значи то тада нико није толико...

Председник већа: Па, шта сте мислили за њих?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, не знам, искрено говорећи, ја сам се зачудио после неколико година када сам дошао, био сам негде у иностранству, па сам, ја сам осетио у људима ту неку националну промену.

Председник већа: Никола, питао сам Вас.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, није било, није било.

Председник већа: Врло директно, шта сте мислили о људима који пуцају на Вас и на које Ви пуцате, како кажете, јер сте се бранили? Шта су они за Вас?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није непријатељ, ја их нисам доживљавао тако.

Председник већа: Нисте, како?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Као непријатеља.

Председник већа: Добро, идемо даље.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Интересантно, али тако.

Председник већа: Идемо даље, наставите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, ништа, ето тако, ту сам се мувао, ту сам био, ту сам проживљавао. А иначе да Вам кажем, ту у мојој кући јако је, јако је, јако је пуно људи било, зато што сви нису имали пушку. Можда су касније имали, не знам, али ја претпостављам. Долазили су, рецимо, ја знам у једном моменту да ми је отац рекао, да је морао да каже свима, рецимо ту су дошли разни, разни људи, али опет, друге националности, углавном, било је и Срба, али мање, Муслимани и Хрвати, па у једном моменту је било петнаест, двадесет људи, пошто биле су то две куће, па велики подруми.

Председник већа: Где су дошли?

Оптужени Никола Вида-Лујић: У моју кућу, у моју значи породичну кућу ту близу, осећали су се сигурно и не знам сада колико је то дана трајало, али то је било у том неком периоду, почетка тог неког дешавања, пушкарања. Знам само да је касније

отац рекао, нећу сада спомињати те неке људе који су дошли и рекао је, „Слушај Иво, има неки који негодују ту, зато што се људи ти неки ту концетришу, па су мислили да би могли направити неки проблем или да..“. Још су радиле телефонске линије, то се одмах шпијунира, одмах су ту биле разне претпоставке и ко зна шта. Тако да је отад, овај, ја претпостављам за овог [REDACTED], да је он можда био, зато сам ја звао свога стрица, овог [REDACTED] као сведока.

Председник већа: [REDACTED] званог [REDACTED]?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, ја мислим да га не знам, нисам сигуран да га познам, да сам га икада у животу видео. Морао бих видети слику или нешто, да бих можда, ја не знам њега. Али претпостављам пошто се он мувао заједно са тим мојим стрицем и мојим оцем, вероватно да је дошао. Рецимо, могуће је да је био у тој мојој кући у том мом дворишту да се крио и да се, не крио, већ због величине подрума, положаја и свега тога, рскао сам да су били одређени људи који су ту.

Председник већа: А зашто мислите да су се људи осећали сигурно у Вашој кући? Имате ли идеју неку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, имао сам и зета који је имао исто пушку, исто је био, он је био у војсци баш. И уопштено, и комшија први и комшија још један и тако. Онда долазили су исто ти момци из војске.

Председник већа: Мислите да су људи, због тога што сте ви имали пушке, сматрали да је код вас сигурно, јер ви можете да их одбраните са тим пушкама? Је ли то идеја?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па јесте, јер, слушајте, колико год да је била та [REDACTED] сигурна, значи да неће нико ништа да уради у току ноћи, и ту се исто спомињу оне батерије неке тамо, спомињу. Значи, могао је неко у току ноћи да дође иако је рецимо било људи који су чували, шта ја знам, патролирали, било је ту, али неко је могао у току ноћи рецимо, али није било тог. У том јуну мало је било људи који су друге националности од осталих ту, тако да не знам. Углавном, и ово исто, дошло је до, не знам, то су из приче, ја то не знам проверено, могу само да нагађам, у ствари треба неког саслушати можда. И ти исти Муслимани и Хрвати и Срби, сви су ти који су били по тим улицама и мували се по тим кућама. Они су сви ишли по туђим кућама и они су се свађали око тога. То само знам, то проверено знам. Значи, они су ишли узимали које чије, улазили, али значи не као рецимо што би Бошњаци сад причали као Срби су отимали, узимали, не знам ни ја, већ причам да су сви, али стварно су сви и постоји вероватноћа да је тај [REDACTED] осим што је био у мом дворишту и мојој кући неко време, не кажем, претпостављам, дефинитвно могао је доћи у сукоб рецимо са мојом породицом и да овако одвратно прича против мене, значи њему на част, али лаже човек, све лаже. Постоји...

Председник већа: Када будемо испитали [REDACTED], када будемо [REDACTED] испитали, онда ћете моћи да дајете примедбе. За сада то нису изведени докази.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, да. Па извешћемо, мислим даће бог да...

Председник већа: Хоћемо, да.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јер отишла је преко Бечеја и Новог Сада за Њемачку, што не би могла доћи овде, али изричито се сад плаши, тако што треба сад рећи истину, значи... Ништа, ето ту, ја сам био, значи, имате, ја имам један проблем, значи мене су... Кад су људи гинули, када сам ја гледо те мртве људе, пошто ја нисам баш био упућен ни у једну институцију, ја нисам знао шта је, мислим немам појма, сад Вам кажем, председник Извршног одбора, ја сам сазнао шта је, нисам знао, нисам знао ништа о уређењу државе, нисам знао. И сада, ја сам то емотивно гледо, значи кад човек погине мени је било страшно. Онда ту се створи нека прича није имао шљем, није имао панцир, није имао ово, и онда сам ја прозиво људе за које су мени рекли да су крали. Сав мој грех је тај што сам ја неке те локалне моћнике, или како да их назовем, а било их је, прозивао. Ја сам криминалац корумпиран и компромитован и, не корумпиран, компромитован, значи само из једног разлога зато што сам у свом незнању, значи на мегафон прозивао одређене људе који су били....

Председник већа: Хајде да се вратимо на овај догађај који Вас терети. Јесте ли познавали [REDACTED]? Јесте ли знали где живе?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па сада ово сад кад сам се мало распитао и кад сам, нећу сада ништа рећи, после суочења ћемо можда будемо нешто...

Председник већа: Да ли сте их познавали? Питање.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не.

Председник већа: Нисте их познавали?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам сигуран.

Председник већа: Они су имали три ћерке.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, они лажу, они лажу. Значи, ако она мене није познавала, не познајем ни ја њих. Они лажу.

Председник већа: Она је имала три ћерке, јесте ли знали можда ако сте били вршњаци?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Све ће то, могу да причам о томе тек када се суочим, то јест када будемо испитивали сведоке. Пошто је она могла далеко другачије...

Председник већа: Јесте ли Никола, јесте ли имали икакву униформу или делове униформе? Кажете да сте имали делове.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам никад ја задужио униформу, никад ја униформу нисам имао. Нема ни једна фотографија да сам ја био у униформи.

Председник већа: То што нема фотографије, знате и сами, није поуздан доказ.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, масовно су се сликали, мој друг [REDACTED], све је он то фино упаковао, видео снимке...

Председник већа: А реците ми, кажете да сте понекад имали неки комад...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Кажем да не бих случајно слагао.

Председник већа: Комад униформе. Какве сте то комаде униформе могли да имате на себи?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па СМБ, ово што је ЈНА имала, значи то је...

Председник већа: Шта тачно?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па панталоне, углавном панталоне. Колико се ја сећам само панталоне.

Председник већа: СМБ, не маскирне, него СМБ, на то мислите?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ма какве маскирне. То они измишљају, какве маскирне.

Председник већа: А капу? Да ли сте носили капу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Црвену беретку? Никад у животу.

Председник већа: Било какву војну капу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, каква војна капа. Не трпим капу уопште.

Председник већа: Не трпите?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не трпим капу, и то ми је исто један од разлога што сам отпуштен из војске, значи, немам појма, каква капа. "Рејбан" наочале, то тек, наочале апсолутно презирем, значи наочале као наочале за сунчање, купио сам их не једном, у цепу их здробим, значи не волим да их носим. То је као неки модни детаљ који ја апсолутно, значи „Рејбанке“, ја сам био, ваљда је човек гледо на „јутјубу“ документарце па је фино паково. Баш сам ја, можда је заменио мене са [REDACTED]. Не знам.

Председник већа: Немојте се изругивати.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није то изругивање.

Председник већа: Нећу допустити, нећу Вам допустити да тако говорите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Човек лаже, судија.

Председник већа: То је нешто друго. Не говори истину, се каже.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Извињавам се.

Председник већа: Лаж је увреда.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесте.

Председник већа: Суд је дужан да води рачуна...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па моја је, моја је...

Председник већа: О достојанству свих учесника у поступку али и других људи.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Извињавам се, извињавам се.

Председник већа: Реците ми, променили сте Ваше име и презиме.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам.

Председник већа: Који је био мотив? Ако, наравно, Ви и на то не морате да одговорите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи мотив је...

Председник већа: И када сте то учинили?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Урадио сам пре пар година. Не знам, сад је већ '18., не више од пет, мислим да нема више од пет.

Председник већа: 2011.? 2012.?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па не сећам се тачно.

Председник већа: Добро.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не знам. Знате шта, овако. Када су они, ја сам толико пута, слушајте, ако, био сам несташан, прозиво сам много људе које нисам смео ни под разво, сад ми је јасно, јер ево дан данас имам муке, значи муке су. Ово кроз шта ја сада пролазим су муке. Ти људи нестају ни дан данас. Прво што ја сам асоцијалан, не размишљај у тим оквирима, нисам материјалиста, значи нисам себе обезбедио, а толико сам крао и отимао. Немам нигде ништа, значи, они могу, они су фино себе обезбедили и они могу сад да диктирају било чим и било... Божије давање је да сам ја игром случаја, ево, ето, божије давање да стојим пред Вама овде и да ми Ви судите, а да ме не разпињу и не набијају на колац тамо у Босни, јер њих то не интересује. Значи, они би ме, значи сатрали би ме, зато што тамо нема правде, нема права, не постоји ништа тамо што су све закони, како то, то немам појма. А шта сам пошо да кажем, овај, моја дрскост, ја плаћам овде због своје дрскости, значи не због учињеног нечега, ако је то кривично дело, онда је у реду, онда ја грешим, не знам за то. Али само моја дрскост, ако смо, нећемо, ако сам ја са неким нешто радио, а ја сам ишо тако што ме је звао каже „комшија ајде да идеш са мном да понесеш да утоваримо камион“,

чега? Из „Вартекса“ фармерки. Ја никад нисам добио ниједне фармерке. Већ то је било оно као ајде ти си јак, вредан, можеш ти то. И такви је било десетине случајева. А онда ја знам да је он то, нисам ја то тад гледо да је он то покрао, јер то је тада било ничије, мислим било је расуло и требало је то склонити. На крају се испоставило да је негде неко то искористио, узео за себе, а то Никица зна. Е, шта ћемо сад? Па сметам, а поготово када је неко погинуо или када је негде нешто погрешно уложено или када сам био изреволтиран неким другим стварима, ја сам онда узео и прозивао људе. Нисам нормалан. Па човече, они су попа [REDACTED] који је поштен, не могу Вам описати, наместили за силовање. Попа, свештеника [REDACTED], то су окорели криминалци. Значи, немам речи.

Председник већа: Причате о њима, а никако да чујем имена.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја не знам ко све стоји, јер има их и мртвих.

Председник већа: Јесте ли кад боловали од неке тешке болести?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па јесам, упалу јетре и жучи само, од нервозе, тих '92., баш те, нисам баш у јуну али мало касније.

Председник већа: Јесте ли имали фацијалних проблема? Упалу, рецимо, фацијалиса?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ма какви, ма како. То сам исто прочитао тамо у оптужници, то је смешно. Жена каже, тамо не знам ко од њих наводи, да сам леп, чудо, а онда вамо одједном кажу мени се криве уста и очи. О чему причају? Мислим контрадикторности у коме су, мислим гадно је прочитати ову оптужницу. Значи није ми добро.

Председник већа: Је ли то све што сте имали да наведете?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па није све. Не знам шта бих рекао. Нисам урадио, нисам крив. Значи измишљено је све, монтирано, има један дубински разлог зашто. Значи, ја сам испитиван од Тужилаштва и од неких људи, нико ми се представио није, без адвоката, више пута, на неке околности.

Председник већа: Једини релевантан исказ Ваш је овај који сте дали истражном судији, односно судији за претходни поступак овде у суду...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја причам овде о Босни и Херцеговини и Брчко дистрикту.

Председник већа: Ја говорим овде за овај поступак...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да.

Председник већа: Тако да то што причате није од значаја за овај поступак.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесте. Па ја нисам био манијак и силоватељ и ратни злочинац, док нисам, ја да сам, ја сам могао са направити са њим, судија, дил. Ја

сам могао, прво испитивали су ме ко је дигао мостове, као ја бих требао да знам ко је однео експлозив и са ким, ја сам се дружио. Шта ја знам, о каквим мостовима, о чему причате и тако још десетине неких ствари које, неко је рекао то нису Бошњаци, то су рекли Срби босански који су тамо ко зна за шта криви и онда они сада фино пакују. А ја бих наводно требао бити сведок, па многи су рекли пре мене, Ви сте дошли двадесет година, код мене дете има 15 година, ово је брука и срамота. Имам девојку у [REDACTED] значи, осим што има породичних проблема, [REDACTED] се зове, значи отац јој је био, не знам, у некој служби пре државној и много је..00.40.26.(неразумљиво) значи ја сам крив, шта ће јадни људи, они су у страху. Моја мајка пати, ја да сам учинио то, ја не бих бежао, ја бих отишао директно тамо. Ја то нисам учинио. И сада јесам, злоставља сам људе тако што сам, мислећи тада да је то истина, да истина треба да изађе на дело. Судија [REDACTED] [REDACTED] човек је дошо...

Председник већа: Где? У ком суду?

Оптужени Никола Вида-Лујић: У суду у Брчком, значи Република Српска. Човек ми је дошо у посету и рекао „Ћути сине, кола су се сломила на теби. Ћути сине, кола су се сломила на теби“. Значи, показао ми је шипку у нози да су му то у Зеници урадили и рекао „Ја на линију нећу“, а ја сам био дежурни кривац, он дошо две кутије цигара ми донео и признаје човек. То ме је уствари спасило главу. Био је крај рата, исто као и почетак и крај рата је био врло незгодан и човек ме је у ствари, живот ме је у ствари сместио негде где... Ја да немам ту девојку из [REDACTED] када сам био на [REDACTED] ја бих писао, ја бих писао, то сам већ урадио једном, пошто ја нећу да се одазивам на суд ако сматрам да нисам крив и да нећу, значи не поштујем судију [REDACTED] зато што човек ме гледа и једноставно смејуши се, боли га брига, може му се. Може му се зато што узима од које какве битанге и багре, а било је људи инспектора, значи који су имали четири разреда основне школе, и слушајте ово....

Председник већа: Ја сам дужан да Вас усмеравам на предмет испитивања.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Молим Вас.

Председник већа: Дао сам Вам прилику да кажете нешто из личног живота, да би...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Али верујте да бих сад био у Босни да би тамо буде суђење....

Председник већа: Немојте ме прекидати.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нећу.

Председник већа: Али ово је превише. Значи, ако можемо да се вратимо на предмет испитивања, на наводе оптужнице, ако је то све што сте имали да кажете, даћу браниоцу прилику да Вас испита.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ево овако, рећи ћу Вам само укратко. Значи, ја сам био у Брчком, значи у Босни и Херцеговини, значи за време ратних дешавања те '92. године када ми се ставља на терет. Нисам био војни обвезник, нисам био ни у

једној јединици, нисам био никакав ратни злочинац, нисам никоме ништа нанео, значи, никога нисам убио, никога нисам силово, никоме нисам ништа отео. Мајка ме је заклела да случајно не би са каквим ликовима...

Председник већа: Никола, понављате оно што сте већ рекли.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Извињавам се ако се понављам, само бих да резимирам, и значи не знам како да доказујем своју невиност, мука ми је од тога, једноставно ми се не доказује. Многи људи су мртви који би негде нешто и да посведоче, који би негде... значи, ја не знам откуд ја сад 20, 25 година откуд ја сада на суду? Како је могуће сад? Ја сам тамо био, значи нисам избегавао, значи та промена, то су све инсинуације њихове, као он је променио име, он је хтео себе да заштити. Од чега сам ја то себе заштити хтео? О чему причамо?

Председник већа: Ако немате више шта да дате у слободном излагању, браниоче, изволите, поставите питања.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не знам шта бих рекао...

Председник већа: Ево сада ћете чути питање браниоца, можда...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да идем на место?

Председник већа: Не, остаћете ту.

Саслушање оптуженог Николе Вида-Лујић

Адвокат Марко Николић: Ако може да се изјасни, окривљени, које је националности?

Председник већа: Питања постављајте непосредно, ја ћу интервенисати само онда када мислим да је питање незаконито или неприкладно.

Адвокат Марко Николић: Важи.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам све време, значи деведесетих година био [REDACTED] националности, тако су ме звали, пошто је отац био [REDACTED], у ствари био сам лице друге националности, боље речено.

Председник већа: Извадите руку из цепа.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја ћу покушати...

Председник већа: Скините јакну.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја ћу покушати да нађем тај снимак, значи да вам не бих ја причао приче, има неколико пута, више од десет, је емитовано, значи када су одређене...

Председник већа: Оставите је на столицу ту поред себе.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Када су одређене, опет се враћамо на тај криминал, значи тај мој зет је касније био...

Председник већа: Питање је било које сте националности, Ви сте одговорили. Изволите даље.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Тако је.

Адвокат Марко Николић: Да ли сте имали током ратних дешавања или после проблема због своје националности?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па јесам, имо сам, а осим... Јесам.

Адвокат Марко Николић: Та лица од којих сте рекли да сте имали проблема, које су биле националности?

Оптужени Никола Вида-Лујић: [REDACTED]

Адвокат Марко Николић: Да ли су та лица учествовала у ратним сукобима?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесу.

Адвокат Марко Николић: На чијој страни?

Оптужени Никола Вида-Лујић: [REDACTED]

Адвокат Марко Николић: Да ли је, сад Ви судија процените да ли је евентуално сугестивно...

Председник већа: Немојте Ви мени браниоче да говорите шта ћу ја да урадим.

Адвокат Марко Николић: Важи, него не бих да, да бих избегао...

Председник већа: Само Ви постављајте питања.

Адвокат Марко Николић: Важи. Да ли сте били на издржавању казне у затвору Бијељини током рата?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам.

Адвокат Марко Николић: Да ли сте били смештени у некој посебној јединици?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Соба 8, значи у тој су били само лица друге националности и они који се нису слагали са системом.

Адвокат Марко Николић: Да ли је Ваша породица имала имовинских проблема због Ваше националности?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Отимано нам је, значи чак шта више зато сам звао сведока [REDACTED], значи они су се судили, после рата су се судили годинама и дан данас се судимо. Портпарол полиције [REDACTED] и још неколико људи су направили на нашој земљи, значи у том насељу [REDACTED], своје куће бесправно, а некакав човек из „Политике“ нам је у катастру и остало изменио неке податке тамо, као да то никад није било наше, стим што смо ми то доказали на суду, значи што би можда [REDACTED] требо да имате пресуде и шта ја знам. Значи људи су... Ја да сам био војник, да сам...

Председник већа: Парница није предмет овога суђења. Изволите даље.

Адвокат Марко Николић: Ако сам добро разумео, нека лица су направила...

Председник већа: Добро сте разумели, све је ушло у транскрипт, тако да ћете то евалуирати након суђења.

Адвокат Марко Николић: Добро. Да ли су, које су националности лица која су направила одређене грађевине на Вашем имању?

Оптужени Никола Вида-Лујић: [REDACTED].

Адвокат Марко Николић: Да ли су та лица учествовала у оружаним сукобима?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесу.

Адвокат Марко Николић: На чијој страни?

Оптужени Никола Вида-Лујић: [REDACTED] И дрско су то урадила зато што су могла, може им се.

Адвокат Марко Николић: Ово сте већ..

Председник већа: Брзо морате довести у везу, брзо морате довести у везу ова питања која сад постављате са предметом испитивања, са предметом поступка.

Адвокат Марко Николић: Овако, да ли сте учествовали, да ли сте били припадник неке војне формације?

Председник већа: Рекао је, одговорио је на то питање. Наставите даље.

Адвокат Марко Николић: Добро. Када сте задњи пут боравили у Босни и Херцеговини?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Пре него што су подигли ове међународне...

Председник већа: Шта то значи?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па не знам, има више година.

Председник већа: Је ли након што сте променили име?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Како нисам, па живео тамо на селу, живео, живео, како нисам.

Председник већа: Шта значи? 2013.? 2014.? 2015.?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да.

Председник већа: Шта да?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Мени су монтирали криминалну радњу...

Председник већа: Не допуштам да више тако говорите о томе, монтирали криминалну радњу, не допуштам да тако више говорите. Питање моје је било...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Важи.

Председник већа: Нема важи...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Добро, извињавам се.

Председник већа: Нас двојица се не погађамо, дакле, питам Вас када сте последњи пут били у Босни, односно у Брчком? Можете ли да то поближе одредите, годину, две, три?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Више од три.

Председник већа: Четири-пет?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Тако.

Председник већа: Добро, ето добили смо приближан одговор.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Живео сам тамо, значи, са овим именом и презименом.

Председник већа: Којим?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Никола Вида-Лујић.

Председник већа: Овим новим именом?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, новим.

Председник већа: Добро.

Адвокат Марко Николић: Да ли је од стране неких правосудних органа Босне и Херцеговине саслушаван поводом неких ратних злочина?

Председник већа: Јесте, то је, дао је браниоче...

Оптужени Никола Вида-Лујић: У вези других људи да, у вези себе никад.

Председник већа: Ако ћемо о томе, то је дао код истражног судије, изјашњавао се. Мислим, ако Вам то треба поново у поступку, у реду је, пред већем судимо, али...

Адвокат Марко Николић: Да буде поново, неће, то су три питања, четири минута, ако није проблем. Да ли Вас је неко поводом овог догађаја испитивао тада када сте давали исказ?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Никад нико ме није...

Адвокат Марко Николић: Када сте отприлике давали које године тај исказ?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па има нешто што сам давао оно легитимно, а има ово што су ме испитивали...

Адвокат Марко Николић: И једно и друго када сте давали?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не бих знао, 2012., 2013., 2014., отприлике тих година.

Адвокат Марко Николић: Рецимо после 2010.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, да, после 2010.

Председник већа: Те одговоре имате у записнику код истражног судије.

Адвокат Марко Николић: Добро судија. Да ли Вас је неко саслушавао током, на ове околности током Вашег боравка у екстрадиционом притвору?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није никад нико. То је судија [REDACTED] да је излаган, зато сам ја и рекао да је монтиран тај процес који је био, нећу више спомињати.

Председник већа: На све те, браниоче, подсећам Вас поново, на сва та питања окривљени је дао одговор приликом првог испитивања.

Адвокат Марко Николић: Добро, нећу више. Да ли је некад био жртва тортуре, односно мучења?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам.

Адвокат Марко Николић: Када и где?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па више пута у Брчком и у Бијељини.

Адвокат Марко Николић: Од стране лица које националности?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Српске.

Адвокат Марко Николић: Да ли су та лица учествовала у оружаним сукобима?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесу.

Адвокат Марко Николић: Добро. Када је задњи пут био жртва мучења или тортура?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Физичке и то давно, деведесетих, а овако ове психичке тога има и дан данас и... то је, значи овако, значи можемо, све што могу урадићу... Јавно су ми, значи, рекли, долазили су ми у притворску јединицу и рекли ми „Слушај, оћемо, можемо“, ето. Мислим, ајде, немам доказа шта и како. Сам овај процес је, ја сам себи потврдио оптужницу и постао ратни злочинац оног момента када сам узео држављанство [REDACTED], тад сам ја себи, дао њима прилику пошто сам се тад декламавао као [REDACTED] сто посто и то је значи проузроковало негативне последице за мене што имам.

Адвокат Марко Николић: Да ли познаје [REDACTED]?

Председник већа: Сад је рекао, рекао је то браниоче, морати слушати.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не верујем, не верујем...

Председник већа: Рекао је током неометаног излагања рекао је не познаје тог [REDACTED].

Адвокат Марко Николић: Да ли познаје [REDACTED]?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Познајем и могу нешто више рећи о њему ако треба, мислим за неке ствари.

Председник већа: Не треба, само је питање било да ли га познајете.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Али битно је, било би.

Адвокат Марко Николић: Да ли се некад, да ли је некад у јавности причао да је био припадник „Црвених беретки“?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да сам ја био припадник? Могуће да.

Председник већа: Пита Вас бранилац да ли сте Ви негде у јавности, је ли тако браниоче?

Адвокат Марко Николић: Да ли се хвалио да је био припадник?

Оптужени Никола Вида-Лујић: А јесам се ја хвалио, како нисам.

Адвокат Марко Николић: Из којих разлога?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Из безбедносних разлога, зато што сам, кад сам угрожен, нормално. Знате ли ви шта значи бити блудник и насилник, убијете пет људи, десет људи, ништа, ти си јунак, а силујеш некога па то је страшни суд. Мене су стрпали у бијељински затвор као силоватељ Српкиње, ја не знам како сам жив уопште. Има једна друга ствар, они су све то, опет да не буде да ја њих оговарам, али то се деси. Они су, пошто нису овако физички могли да ме се реше, гледали су да то неко други уради, а самим тим је то све тако монтирано. Монтирано, значи може се ући у те списе, може се то погледати. Ја нисам никог силовао. Онда су утврдили да је то блудна радња. То је била моја девојка, али адвокат да би нам узео 13-15.000 марака које су тад биле велике паре, је рекао да ја негирам да ја њу уопште познајем, и тако даље и тако даље, тај [REDACTED] и шта, у ствари ја тад нисам знао да сам у програму, значи...

Адвокат Марко Николић: Да ли дозвољавате могућност да сте некада били у друштву лица која су носила црвене беретке?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Слушај човек да ти кажем, беретке је могао да носи било ко. Моја баба је могла да носи. Значи било коју и црвену и црну и зелену и било коју. Сад за црвене беретке то је сад посебна прича. Ја овде бих могао негде нешто да кажем али има један други разлог зашто нећу. Да сам хтео нешто да причам о „Црвеним береткама“ ја бих то урадио у Тужилаштву и у суду Босне и Херцеговине, то јест Брчко дистрикта. Њима је јест поента била и зашто су они мене оптужили, да би дошли до неких информација, ја сам то рекао по цену да ме осуде, није уопште проблем, ја кажем да нисам крив, ако треба ја да причам да ли је учесник, то причам од првог дана од када сам рекао да би криминално дело ставио на терет, а да нисам урадио само да би дошли до мене, ако треба о томе да причамо, не знам. Ако будем осетио, а ја верујем да је овај суд праведан, не бих дошао овде, не бих био овде и не бих се јављао да они раде по закону, да су праведни, тамо нема закона, тамо нема закона. Тамо закона нема.

Адвокат Марко Николић: Да ли сте икад имали кривични поступак у Србији?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Никад. Никад ништа украо нисам у Србији, интересантна ствар, ја толики лопов у Брчком, никад... Знате шта, да вам кажем, БИА је проверу вршила [REDACTED], мени су дали ладно, а мој друг један [REDACTED] заједно са женом је имао неки проблем са братом који је био критичан, добио је обавест од БИА-е да никад у животу, мислим није добио. Ја сам добио ладно, ја сам добио. Значи никад у животу... да управо, као ја сам криминогено лице, па како да ја нисам за 25 година колико се крећем по Србији колко сам био, да има мојих отисака, значи узели су ми ДНК не знам ни ја колико пута, отиске и шта ти ја знам, како је могуће да Никица Вида или Никола Вида никада у животу није украо ништа у Србији, како је могуће?

Адвокат Марко Николић: Да ли сте Ви или Ваша породица имали лични сукоб са неким из полиције Брчко дистрикта?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ма како нисмо, како нисмо.

Адвокат Марко Николић: Са ким?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Са начелником, тадашњим начелником полиције.

Председник већа: Како се зове?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нећу да спомињем његово име, јер ја довољно сам пута споменуо да и сад сам овде из тог разлога, не смем. Не, озбиљно вам кажем, али смем споменути комшију [REDACTED] који је направио на мојој земљи бесправно кућу, е. Портпарол, поштен човек, оца кажу да је казнио на бициклу зато што је направио неку казну, мој комшија.

Адвокат Марко Николић: Чега је портпарол?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Био је портпарол, није више, мислим сад да је... Портпарол полиције [REDACTED], значи направио је бесправно деведесетих година на мојој земљи, мог оца, моје дедовине направио је кућу бесправно, значи бесправно, „Црвеној беретки“ то никада не би смео урадити.

Адвокат Марко Николић: Ако сам разумео Ви лично или Ваша породица је у сукобу са бившим начелником полиције [REDACTED]?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја лично, зато што сам ја ту био најмлађи, ја лично.

Адвокат Марко Николић: И ако сам добро разумео из разлога Ваше безбедности нећете да кажете његово име?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ма како, то сам довољно пута рекао. Није само он једини, било је ту људи још.

Председник већа: Браниоче, све сте Ви то одлично чули...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Моје име...

Председник већа: Сачекајте, уопште није неопходно да понављате то више пута.

Адвокат Марко Николић: Извињавам се судија, навика је да нема...

Председник већа: Пустите навике, навике су зато да се мењају. Значи када сте чули одговор, пређите на следеће питање.

Адвокат Марко Николић: Да ли може да нам, да ли, пошто сте сада споменули да постоје још нека лица из правосудних органа Брчко дистрикта са којима сте у сукобу, која су то лица ако их има још?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Знате како, линија иде од тог начелника, старог начелника. И нови начелници, тај што је направио зграду од два милиона, који

се закачио био је јавно на „јутјубу“ он и председник суда [REDACTED] су се сукобили. Начелник полиције [REDACTED], исто мој презимењак, преко два милиона има зграду.

Председник већа: То није предмет овог поступка и нећете даље одговарати...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам са њим у сукобу...

Председник већа: Забрањујем давање одговора на таква питања, пошто немају никакву директну а ни посредну везу са овим. Изволите даље браниоче.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нису саслушали исте сведоке како треба уопште, нису се ни трудили, оштећени...

Адвокат Марко Николић: Да ли је могуће да је неко од лица из полиције [REDACTED], са којима сте рекли да сте у сукобу, учествовао у предистражним радњама у овом поступку?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Како није? То раде нон-стоп, могуће је, све је могуће. Веће корупције ја нисам видео у животу, значи, јавно, јавно. Можда изгледа мало претерано што ја то тако причам али то је истина.

Адвокат Марко Николић: Да ли је током својег изношења одбране избегао да помене нека лица из интереса своје безбедности?

Председник већа: Поновите питање, молим Вас.

Адвокат Марко Николић: Да ли је током изношења своје одбране намерно прећутао...

Председник већа: Сад је рекао, чули сте то. Сад је рекао то.

Адвокат Марко Николић: Не, ја сам мислио за полицију имена, а мислио сам мимо полиције.

Председник већа: А шта је то „мимо полиције“?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Безбедносне...

Адвокат Марко Николић: Да ли је било лице из Републике Србије чија је имена свесно избегао да помене у поступку?

Председник већа: Па то уопште није, браниоче, забрањујем.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ЗАБРАЊУЈЕ се овакво постављање питања.

Адвокат Марко Николић: Ајмо овако. Да ли му је познато, значи, да ли му је познато да ли су „Црвене беретке“ учествовале у сукобима у Брчком?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ако су биле „Црвене беретке“, биле су „Црвене беретке“, других није било.

Адвокат Марко Николић: Да ли му је познато ко је био командант?

Оптужени Никола Вида-Лујић: „Црвених беретки“? Био је [REDACTED].

Адвокат Марко Николић: Да ли су му познати још неки команданти?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, иза њега је био [REDACTED], али [REDACTED] он је био оператива значи.

Адвокат Марко Николић: Да ли су, да ли жели и даље да одговара на питања?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не бих ја то, ја сам то..

Адвокат Марко Николић: То је то.

Председник већа: Браниоче.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да сам ја то хтео, ја бих то причао негде друго. Они управо и сумњају...

Председник већа: Сачекајте мало.

Адвокат Марко Николић: Ми смо дошли донде где више не смемо да питамо.

Председник већа: Докле сте Ви дошли, ја не знам, то знате Ви. Али оваква врста питања, потпуно је недопуштена. ЗКП ме на жалост ограничава у томе и омогућава Вама да постављате непосредно питања. Да сам ја могао да контролишем питање, сигурно не бисте ни почели да постављате ова питања. Је ли то све што сте имали да га питате?

Адвокат Марко Николић: Да.

Председник већа: Добро, седите. Тужиоче, изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, судија. Пробао бих само да окривљени, уколико мало може да разјасни овај период почетка оружаног сукоба, значи ово колико сам разумео, мај, и овај, ако можемо и овај период да покријемо овај, извршења кривичног дела, значи јун, говорили сте о овој аутоматској пушци. Ја само нисам сигуран да ли сам Вас добро схватио, који је то период, ако можете да се сетите?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи, то је тај период.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али ако можете само да ми ето, да Ви у слободном излагању значи тај од маја кажете како је почео тај оружани сукоб, значи

када сте били ту, када нисте били ту, ово што сте рекли да сте ишли у Немачку, само мало да ми појасните.

Председник већа: Окривљени, приђите микрофону, јер се слабо чујете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И значи да ми кажете онда након тога, да ли сте у јуну имали ову пушку аутоматску, да ли сте у јуну били у овим рововима који кажете, где су били ти ровови, рецимо у односу на Вашу кућу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Триста метара ваздушном линијом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да завршим. Ето, Ви слободно ми кажите, у слободном излагању, то је значи око тог оружаног сукоба, од почетка периода јуна, када сте ову пушку, докле сте је имали, када сте били у тим рововима, да ли је то било преко дана, да ли је било ноћу, то сте нешто поменули ноћ, али нисам сада сигуран да ли је то био инцидент неки или није, ко је био поред Вас у тим рововима, да ли су то биле неке Ваше комшије, ако можете да се сетите? Те ствари ако можете мало да нам појасните.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Прецизно значи, али рецимо, био је мај, јун, јул, не знам, мислим, није да не знам, него значи не могу прецизирати, али били су ти месеци. А што се тиче значи пушке, пушку сам значи држао код куће, ишао сам значи у тај ров, у том рову су били нормално, биле су моје комшије, били су још неки људи који су били рецимо...

Председник већа: Одговарајте онако како су Вам постављена питања, врло брзо прелазите и заборавите шта је било питање. Једно од питања је било, где се налазио ров у односу на Вашу кућу?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Има триста метара ваздушне линије.

Председник већа: Сачекајте. Такође је било питање периода, па ако кренете већ да причате о томе, најбоље би било да причате у ком периоду сте Ви били тамо, у ком, рекли сте да сте били у Немачкој, па да нам онда кажете, с обзиром на време које сте били у Немачкој, онда има да сте били у Швајцарској. Сада то Ви не говорите, али...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесам.

Председник већа: Да нам кажете, када сте дошли са свих тих Ваших путовања и боравака и дефинитивно почели да живите у Вашој кући у [REDACTED], када сте у том периоду задужили пушку, када сте се све борили на том, у том рову и колико је ров био удаљен од Ваше куће? Ето, тако једно по једно. Било је више питања, али то је све један след догађаја.

Оптужени Никола Вида-Лујић: 1992., да, 1992. значи крајем тог пролећа и почетком лета. Ја јесам био у тој [REDACTED], што не значи да сам био нон-стоп ту. А значи ишао сам по потреби. Значи, када је било већа, када је било веће пуцање, када је била, када је неко рекао да је погинуо, да се пробија линија или тако нешто, онда сам ја самоиницијативно ишао тамо и укључивао се значи ту негде нешто везано за ту линију, ишао значи, ишао. Не знам да ли сте чули за такве случајеве, али било је таквих, ја

нисам био једини, значи, нисам био у територијалној одбрани, нисам био у војсци, Југословенској народној армији, значи био сам сам за себе, нисам био војник, оно што ми се импутира, значи, нема појма. И овај...

Председник већа: Чекам одговор на период времена у коме сте били, чекам одговор...

Оптужени Никола Вида-Лујић: 1992.

Председник већа: Значи, немојте никада да ми упадате у реч. Чекам одговор на удаљеност рова од Ваше куће.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Све се то дешавало 1992., тих два, три месеца.

Председник већа: У односу на догађај о коме судимо, значи, у односу на другу половину јуна месеца, 20. јуни, где сте били, да ли сте тада...?

Оптужени Никола Вида-Лујић: 20. јуна, ево овако...

Председник већа: Не, не 20., у периоду јуна и у том периоду када Вам се ставља на терет овај догађај.

Оптужени Никола Вида-Лујић: 20. јуна, то пише у, то пише у извештајима, значи, Ресора државне безбедности Републике Србије, тачно где сам био 20. јуна. А ја то не могу доказати.

Председник већа: Извадите руке из џепова.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја то не могу доказати, не могу да причам, значи, 20. јуна...

Председник већа: Извадите руке из џепова и одговорите на питање...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Био сам, био сам....

Председник већа: Ако можете.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ако могу, да. Био сам, био сам негде, не знам где сам био. Али сигурно нисам био са [REDACTED] и сигурно нисам имао пиштољ и сигурно њу нисам силовао. Ето, а што се тиче, значи триста метара од моје куће, знате шта, то је било, расуло је то било, није то било сада некако не знам ни ја, филмски уређено. Ако сам имао нешто, знам да сам ишао носио сам неку храну тамо људима који су били изван, изван те моје куће тамо, према селу некеме, неки људи су се склонили, ту ми се сестра склонила, не знам. Мислим, ко зна где сам ја био, мислим, ја немам ту прецизно ни сведока нити људе који ће да посведоче да кажу, е, видиш, Никола ти си био тада ту и ту, ја то немам. Али...

Председник већа: Није било питање где сте били, него да ли сте били у [REDACTED] у време када Вам се ово ставља на терет, односно...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Вероватно сам био.

Председник већа: Вероватно сте били.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Вероватно сам био. Али баш тај дан, баш тај дан, могуће да сам био, али опет кажем, то стоји у папирима, за које ја сада не могу ништа да кажем, мислим да је био у питању [REDACTED].

Председник већа: А што би тајна полиција или орган безбедности водио бригу...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Они пишу све.

Председник већа: И Ваше кретање? Зашто сте Ви њима били интересантни?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, тако сам ја чуо из уста одређених људи који кажу да пишу сваки дан извештаје.

Председник већа: О Вама?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, о свему. Зато ја знам да ме имају...

Председник већа: Колико је људи било тамо?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Било је много.

Председник већа: Много? Шта је по Вама много?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ако можете...

Председник већа: Хиљаду? Је ли било хиљаду?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не.

Председник већа: Стотину?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не. А на које људе конкретно мислите?

Председник већа: Не, мислим на све људе. Ви сте један од већине људи.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, било је, па баш управо...

Председник већа: Зашто би неко о Вама водио ту врсту бриге да Вам бележи сваку активност коју сте Ви имали?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам се распитао и знам да је била, била је акција [REDACTED]. То је чувани [REDACTED] који је, о коме је извештавао и CNN и не знам ни ја у том периоду, изгледа да је баш тај дан и још наредна два дана. И ја као локални, ја сам ту био по потреби и локални водич и шта ја знам, пошто ја као локални ја знам више од осталих људи. Мислим да сам био [REDACTED], али то

сада нагађам, нисам сигуран, али можда. Да се може утврдити, могло би се, али сада ја сам...

Председник већа: Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Једно још појашњење. Ево сада да се надовежем на оно што сте рекли. Цело данас Ваше, цео Ваш исказ говорите да сте Ви били сами ту, а сада помињете да сте били нешто и водич некоме, да сте...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, имао сам и у функцију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да завршим. Пре тога сте рекли између осталог, да су нешто Вама јављали када се спрема нека акција, па да сте онда ишли у ров. Да ли то можете само да нам појасните.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, то су жене знале.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да завршим, ево да Вас питам. Ви слободно причајте, потпуно слободно шта мислите да треба. Ако можете да одговорите на питање, а чули сте и судију, не морате да одговарате, мислим, није проблем. Значи, да нам објасните онда, када сте то служили као водич у тим акцијама, зашто Вас онда користе, ако Ви сте самостални, што сте рекли, овај, ту стрелац, нисте били ни војник, ни ништа, зашто Вама јављају када почиње нека акција, ко Вам јавља, са ким идете онда у ровове, да те акције браните, ако можете само то да ми објасните? Значи, да ли има ту још неког другог и зашто Вас зову, ако Ви никакве везе немате ни са ким, зашто идете онда уосталом са тим људима, ако сте сами и ето те ствари ако можете да ми објасните. Не само 20. јуна, него за цео период, јуна, јула.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Када је у питању породица, значи, ја бих живот дао, без размишљања. Значи, када је у питању неко сада, са ким сам ја добар, а поготово ближи моји. Они су били значи смртно угрожени, исто као што сам и ја, само ја свој живот нисам ценио, па сам ја то тако се залетао и радио. Значи, ако ја код куће спавам и једем и устајем у нека доба и чујем неко пушкарање, а верујте ми, значи читава улица и сви знају око мене, па и оне жене обичне, они сви знају ко је погинуо, где је пробијена линија, ко је напао, шта је испањено, опаљено, значи тамо се све знало. Не ради се ту о обавештајцима не знам које врсте, тамо и жене су знале. Значи, ако ја чујем сада од некога, ја сам узимао пушку и ишао сам тамо. Значи, то причам ето причам, зато што је тако било. А причам и да сам знао некада рецимо, када су људи који су долазили, а нису, мислим могли су људи да буду и из околних села, а да нису знали рецимо, тај део града или тај део линије или не знам ни ја чега. Било је прилика у којима сам ја ишао са њима да им покажем где је најбоље да не погину, да их спроведем, доведем, одведем или тако нешто. Значи то само причам као опцију да сам између осталог и ту прилику имао да то урадим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када говорите „њих“, на кога мислите, на српске оружане снаге, на то мислите?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Између осталог, можда српске оружане снаге, можда територијалне одбране, не знам ко, мислим, ко год да је био, ако је био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, само Вас питам, да ли сте водили Бошњаке онда у те акције?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, не ради се о Бошњацима, овде се ради о српским снагама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, онда значи, мислим врло просто.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Овде се ради о српским снагама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када Ви кренете да водите њих, ако сте то пристајали, за разлику од овог што сте малочас рекли, када сте Ви њима водич, да ли Ви онда и даље сматрате да онда немате никакве везе са том јединицом, коју Ви водите у акцију оружану или тако нешто?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам ја водио никакву оружану акцију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, па Ви сте водич, кажете, сада њих, да они не погину, да их неко не нападне. Је л' онда и даље сматрате да сте, шта, цивил или шта?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Цивил.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ако сте то радили, значи водили сте их у те акције?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам био цивил.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, него само Вас питам, цивил иако сте их водили у те војне акције, да им покажете куда да иду, како не би настрадали и остало? То сте радили.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Знате да сам тада имао пушку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нема везе. Значи, то сте радили?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, да, нисам ја једини то радио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, него само Вас питам за Вас. Мислим, ако хоћете да кажете ко је још радио, можете слободно, али питам за Вас.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, али кажем, значи не значи ако сам некога одвео, да сам ја учесник, значи те формације.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хтео сам да Вас питам око ове аутоматске пушке. Значи у целом овом периоду?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам ја, мени су пушку и узимали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, то ми кажите. Малочас сте рекли да сте држали кући, па сте...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесте, држана је кући, а после тога ми узимали и не знам да ли сам још можда једном добијао и после тога ја сам значи, нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, колико је пута, то су Вам једанпут узели или како?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, сада тачно...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, у овом периоду, рецимо, јуна, јула, рецимо за тај период?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, рецимо да је требала неком другом или тако нешто било, не знам тачно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сачекајте, јуни, јули, јесте ли имали тада ту пушку? Јесте је тада враћали или?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Колико ја знам да јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када то сте онда вратили, па не знате да ли сте добили?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не знам тачно, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: 1994. године?

Оптужени Никола Вида-Лујић: 1992., ово све причам за 1992. годину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, то Вас питам. Који период?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, тај период неки, у том периоду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада сте ми малочас рекли да сте је имали у јуну и јулу. Који тај период, тада сте имали, онда је значи после период или?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Хајде да ми овако прецизирамо. Значи, 20. јуна ја сам имао пушку, али нисам имао пиштољ и нисам био у [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само, извињавам се, нисам Вас то питао за пиштољ Вас не питам. Рекли сте ми то, слажем се то да сте ми рекли, у јуну да сте имали и кажете у неком периоду нисте. Ја Вас питам, да ли је 1994., Ви ми кажете, не, 1992.

Оптужени Никола Вида-Лујић: 1992.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли јун или јул сте је имали, значи онда је то после јуна и јула, када немате или Вам је неко узео?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, после, после.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате који период, мислим, неки ближи као месец?

Оптужени Никола Вида-Лујић: После, да, да, у августу, или пре, у јулу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, овде сте, ево да пробамо овако, Ви сте говорили и дали сте ову изјаву Судији за претходни поступак и сада сам пробао да Вас ово питам, нисте ми потпуно одговорили. Тај један ров који кажете да је постојао триста метара од Ваше куће, да ли можете некако да нам то опишете, пошто ми нисмо оданде, значи у односу на Саву, рецимо, на којој страни се то налазило, са које стране је ова супротна страна, што кажете, босански Муслимани, која пуца на вас, само некако мало да...?

Председник већа: Тужиоче, природно да је са супротне.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е то.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Овако. Значи, колико ја знам, значи Сава у односу на Брчко је негде на запад, а ја сам значи, кућа је била окренута у односу на североисток, то сада лупам, али тако отприлике некако, не знам. Мислим више је гледала на планину Мајевицу. А значи ако је ово Сава, линија је била овако, а моја кућа је била овде, значи линија је...

Председник већа: Ваша кућа је између Саве и линије?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, да.

Председник већа: А линија је насупрот Саве?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Насупрот Саве, то јесте, значи преко пута моје куће...

Председник већа: Добро, колико далеко од Саве?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, ваздушне линије? Није много, не више од хиљаду метара, тако.

Председник већа: А линија кажете триста метара од Ваше куће?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, у једном моменту је тај ћошак био највише триста метара, али четиристо, петсто метара је било, не више.

Председник већа: Добро, ето сада је јасно све, тужиоче.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није ни толико, али једно триста метара, зависи ако идете.

Председник већа: Немојте додатно уносити конфузију, значи рекли сте више пута, триста метара и да оставимо да је то триста метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете те ровове да ми опишете, како су они изгледали, колико је ту било места, за колико људи, да ли је то био један ров, које је дужине био, да ли се неки ров настављао на тај ров, ко је био са Вама у том рову? Почели сте да, али нисте ми одговорили малочас када сам Вас питао.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, интересно, рецимо, да ја можда ров сада спомињем, а да, ако кажем ров, не мора значити да је био ров. А шта значи не мора значити? Може бити, пошто ја касније нисам био, значи никакав учесник ничега, ни под разном, значи, нити сам имао пушку, нити сам било коме шта, 1992. могуће да су биле куће или да је била нека линија нечега разграничења, рецимо у кућама, не мора значити да је био ров. Могуће да је био неки ров крај тога. Значи, не мора значити да је био ров, да се ухватимо сада тачно за ров, ако сам споменуо ров.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим, ја се не бих хватао за ров, да Ви нисте рекли, ров. Не знам како да Вас питам другачије.

Председник већа: Шта хоћете да кажете, да Ви под ровом подразумевате и линију разграничења односно...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, да, то је линија разграничења, да, значи то су и куће...

Председник већа: Негде то може бити ров, а негде може бити...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, негде може бити кућа, да, подрум.

Председник већа: Значи, фортификацијски објект из којег можете да ...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Одлично да дејствујете, да се сакријете и да...

Председник већа: Је ли то сада онако како сте Ви мислили да кажете?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесте, то је то, то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, почели сте да пробам једну другу тему, у односу на ову Вашу кућу, сада колико сам Вас разумео, знате ова кућа у [REDACTED], где је?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да ми кажете, колико је далеко?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Она је у позадини, значи, ми смо, углавном смо сви оријентисани на ту главну улицу која је супротна у односу на ту улицу. То је била [REDACTED]. А те су у позадини, више тамо према Сави. Тако да, ја једино то што могу, не знам шта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је удаљена, ако то можете да нам кажете?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није то пуно далеко уопште.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можете ли у неким мерама?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Две улице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли можете у неким метрима, рецимо?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, не, петсто, шесто, седамсто метара, нема више.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кажите ми, да ли знате како изгледа та кућа?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Та кућа како изгледа? Па, видео сам на сликама.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На сликама? Којим сликама?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Имате у...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, него пре нисте никада видели ту кућу, невероватно да са петсто метара?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, вероватно да сам видео, како нисам видео, то је моје насеље, знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, зато Вас питам.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нормално да знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, нисте видели само на сликама, него сте пролазили туда, знате?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, знам ту кућу. Мислим, рећи ћу то када се будем директно суочавао са оштећеном, сазнаћете више детаља, не знам. Ако она каже да она мене не зна и ако она износи те лажи које износи, онда ћу ја њу да питам неке ствари, ако дођемо до тога. Мислим, сувишно је сада да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, мислим, имате право, него ја Вас не питам за оштећену, питам Вас само неке ствари сада, ако хоћете да одговорите.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, већ ја то за себе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, ако је то у позадини, значи, Ви сте туда могли слободно да функционишете?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, то је нормално, то су улице поредане, то је урбано, значи, нема ту шта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И пролазили сте том улицом, током овог периода, пре, после?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Па, не знам да ли сам пролазио сада те 1992. у том периоду, нисам сигуран да сам пролазио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Иако је било само две улице од Вас?

Оптужени Никола Вида-Лујић: То је у позадини.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи, не кажем да нисам, али то је у позадини, значи, нема никакве везе, нема додирних тачака да бих ја сада ишао, не знам.

Председник већа: Хоћете да кажете да није било потребе?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Није било потребе да се враћам, ако излазим, излазим на главну улицу и идем својим путем, значи није било потребе да се иде у тај део, осим са неком намером, не знам.

Председник већа: Никаква то позадина није била, две улице даље, али за Вас је то представљало позadinу, није било потребе да идете у тај крај.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питање је, у том периоду неком, значи у тој позадини, да ли је ту било лица бошњачке националности, Муслимана, да ли је било у свим тим улицама још?

Оптужени Никола Вида-Лујић: У јуну месецу, значи, поготову тог 20., остали су само они који су били лојални и који су сто-посто лојални и које неко штити. Значи...

Председник већа: Сачекајте сада питање моје, пошто ја могу увек да постављам питања и ради појашњења већ постављених питања. Које лојални и како лојални?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Новонасталој мислим ситуацији, која је била.

Председник већа: Немојте ситуацији, ситуацији се не може бити лојалан. Које лојални тачно?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Србима.

Председник већа: Србима? Јесте ли Ви били лојални Србима?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Јесмо.

Председник већа: Сами себи персирате или?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Ја сам мислио на себе и своју породицу и на све остале.

Председник већа: Добро.

Оптужени Никола Вида-Лујић: И ови су исто, чим су били 20. јуна, и они су били. Знате шта, у мају су они сви путовали где нису требали, или су ишли аутобусом или су ишли, причам хашку причу, значи [REDACTED]..

Председник већа: Не схватам то, ако је то метафора, путовали где нису требали. Шта Вам је то тачно значило?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Хаг је доказао, [REDACTED]...

Председник већа: Пустите Ви мени Хаг. Ја Вас питам, шта Вам је значила ова метафора коју сте сада употребили, „путовали су тамо где нису требали“?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Биле су полицијске резервне снаге.

Председник већа: Појасните ми то. Не, не, опет причате причу. Ви стално идете толико широко, да то нема никакве сврхе ни смисла. Ја сам Вас пуштао у неколико наврата да причате, не би ли дошао до смисла онога што желите да кажете, али Ви се изгубите у тој опширности. Значи, да пређемо на конкретне одговоре. Када сте рекли, „путовали су тамо где нису требали“, онда то значи, шта, Никола?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Моја сазнања су да су људи друге националности значи у мају месецу 1992. године у Брчком значи скупљани на одређена места типа у касарну и још на пар места и да им је фино предочено да треба да иду на своју страну. Значи, ко је желео да остане лојалан и да остане на тој страни, да не изгуби кућу, да не изгуби, не знам ни ја шта већ, да не продубљујем, он је остајао, значи он је био лојалан, он је добијао и пушку, он је био и распоређен.

Председник већа: Зато Ви кажете онда: е немогуће да су они били 20. јуна.

Оптужени Никола Вида-Лујић: 20. јуна, мислим.

Председник већа: То је то што Вас мотивише да такву изјаву дате?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, да, да, зато што је, мислим, утврђено је неким чињеницама и људи су осуђени, правноснажно, да је то урађено у мају и да је то што они...

Председник већа: Дали сте Ваш одговор. Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, да Вас подсетим на овај, пре ову изјаву дату Судији за претходни поступак. Поменули сте овде данас око ове промене имена, овај, али не могу, извињавам се ако нисам чуо, јесте рекли разлог и ако хоћете да кажете разлог?

Председник већа: Већ је тај разлог дао, више пута.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Могу вам поновити, значи није проблем никакав. Значи, није да бих се сакрио, бежао, већ разлог личне природе. Везано је нешто за, пошто су моји родитељи, да се разумемо, развели су се, рат их је дотукао. Отац је сада покојни. Има ту неко наслеђе и знате како, ако не смете се приклонити ниједној страни. Да бих био добар са оцем, мораш бити Вида, а да бих био добар са мајком, мораш бити Лујић. И онда сам ја нашао компромисно решење, тако што би постао Никола Вида-Лујић. Иначе су ме звали Никола, зато што то Никица, одувек сам био као женско, значи Никица, када помену Вида, онда сам био Вида и тако даље. Ишло ми је то на живце. Мислим, ја сам...

Председник већа: Дали сте тај одговор. Изволите даље, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо, судија, хтео сам само да тај одговор...

Оптужени Никола Вида-Лујић: Нисам ја крио, ако мислите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да Вас питам. Ако кажете то је неко наследство и то, зар није мислим то ми није било логично, зар није компликованије да мењате презиме да би добили наследство?

Оптужени Никола Вида-Лујић: То је сељачка дубиоза, то је та...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извињавам се.

Оптужени Никола Вида-Лујић: То је сељачка дубиоза, значи, мајчина која је... Лујићи су Лујићи, да се не лажемо, значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, мислите да је лакше да се промени име и презиме?

Председник већа: Рекао је то већ, нећу допустити даље. То је његов лични чин.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми само, причали сте о овом насељу [REDACTED] и сада само да појасним ја сам себи. Кажете, нико није био ту повређен. Да ли је ова кућа за коју сам Вас питао, имате [REDACTED], да ли припада том насељу или?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Имате насеље [REDACTED] које је на периферији града Брчког, на односу Сава-Мајевица. Када излазите из ужег центра, имате насеље [REDACTED] које долази после железничке пруге, то јест после подвожњака, имате леву и десну страну. Ја сам био на левој страни. На тој левој страни је више Срба, на десној је био један проценат Муслимана, мислим већи него на левој. Значи, на левој је било

неких људи друге националности, али не у тој мери, на левој. Значи, то је насеље [REDACTED], на том путу, та улица [REDACTED] и ту се грана као рибље оне, тако да су биле бочне улице и била је та једна главна улица.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, одговор је – да?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да. Али у том насељу значи са леве стране, било је исто. Али за разлику са десне, са десне, ми тачно знамо, десно није било превише тих Срба који би могли да сачувају та друга лица друге националности. Тамо су се и десиле неке ствари. То спомињу ја мислим и ови неки сведоци, има ту један адвокат који је нешто било са њим, не знам. Тако да, овај, али са ове леве стране ја не знам, ја немам сазнања, не верујем да је иком фалила длака са главе, сада да је неко опљачкан, силован, убијен или било шта. Значи не постоји. Али, има ту, има ту петнаестак можда и више улица. Мислим, тих бочних улица, дужине пар стотина метара, како иду. А та десна страна, слушајте, та десна страна ту где има више тих бошњачких кућа, она је директно повезана била са линијом, значи одмах иза тих кућа, иза тих улица ту је била и линија разграничења. Значи, ту су једно време, после тога се то помицало. Али [REDACTED] је била на удару, значи, што се тиче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, судија, немам више питања.

Председник већа: Можете се вратити, уколико чланови већа немају питања. Ја немам питања. Све оно што сам хтео, то сам хтео да ми појасните током Вашег неометаног излагања. Можете се вратити на место.

У овом тренутку, завршили смо овде доказну радњу, то је саслушање окривљеног. Па бих ја одредио паузу у трајању од петнаест минута, ради одмора. А након паузе, извели бисмо писане доказе које смо усвојили. И то би било све што смо за данас предвидели, а онда ћемо се договорити о следећем термину и о ономе шта ћемо тада радити.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се прекид ради одмора у трајању од петнаест минута.

Наставак се одређује за 11 часова и 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се након прекида ради одмора, претрес настави у 11 часова и 27 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изврши увид у списе предмета КТО. 4/18 регистратор 1 и то у:

Ја молим само режију да... јер овде немам слику. Ви имате слике на вашим екранима? Ја немам.

Документ Центра јавне безбедности Бијељина, МУП Српске Републике БиХ од 23.07.1992. године (странице 121/15-122/15).

Ако вам је потребно. Дакле, овде само прегледамо ову документацију, а њену анализу вршили сте сигурно у прегледу списка. Након сваког прегледаног документа, имате право да дајете примедбе, уколико су те примедбе, наравно, везано за начин прибављања односно законитост документа, а не на садржину.

-Информацију о стању у СЈБ Брчко, СЈБ Брчко, МУП Српске Републике БиХ, (странице 123/16-124/16),

-Извештај са фотодокументацијом о форензичком прегледу лица места догађаја Полиције Брчко Дистрикт Бих бр.14.02.6-04.4-29034/15 од 31. јула 2015. године са прилогом: два сателитска приказа од 20. септембра 2013. године, (странице 132/18-154/18),

Председник већа: Уколико имате потребу да се зауставимо на некој фотографији, ви тражите, стаћемо, али све сте ви то видели до сада. Стаћете мало само, вратите натраге. Окривљени, видите то на екрану, је ли тако?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да.

Председник већа: Можете ли овде да се одредите о евентуалној локацији Ваше куће и Саве у односу на линију разграничења или борбену линију или како бисмо је назвали?

Можете ли доћи овамо за микрофон, другачије Вас нећемо чути.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Овде се слабије види. Па, значи у односу на моју кућу, значи овако, према доле, значи.

Председник већа: Бесцаринска зона, нека то буде орјентир.

Оптужени Никола Вида-Лујић: Да, да.

Председник већа: Где је Ваша кућа у односу на бесцаринску зону?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Има овде обележено је.

Председник већа: Добро, а где је онда у односу на Вашу кућу та линија разграничења?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Значи, овако мало према доле и укусо преко пута овог пута.

Председник већа: Пута који се налази на супрот бесцаринске зоне?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Одлично, насупрот...

Председник већа: Та главна комуникација?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Одлично, то је та главна комуникација.

Председник већа: Је ли иза те комуникације од Ваше стране или је са ове стране?

Оптужени Никола Вида-Лујић: Не, не, иза пута. Значи, преко пута пута и још тамо два реда кућа.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на место.

-Решење ЈЗУ „Здравствени центар Брчко“ бр.1645/15 од 07. септембра 2015. године са копијом дела здравственог картона за лице [REDACTED], (стране 155/19-156/19),

-фотокопију докумената које је приликом саслушања предала сведок оштећена [REDACTED]: налаз у рукопису од 23. јуна 1992. године и пропусница команде гарнизона Брчко бр.662/92 ид 06. јула 1992. године, (стране 157/20-158/20),

-документ „др Бан, први контакт 15. април 1996. (документ на немачком, са преводом), (стране 159/21-162/21),

-документ Опште болнице Еилбек од 19. септембра 2002. године на немачком, са преводом, (стране 163/22-168/22),

-документ Клинике за ортопедско-реуматолошка обољења Мустерланд од 29. септембра 2003. године са отпусном листом пацијента, документ на немачком, са преводом, (странице 169/23-170/23),

-документ Клинике за ортопедско-реуматолошка обољења Мустерланд од 20. новембра 2003. године са отпусном листом пацијента, документ на немачком, са преводом, (странице 171/24-180/24),

-психолошко мишљење дипломираног психотерапеута [REDACTED] од 29. априла 2004. године, документ на немачком, са преводом, (стране 181/25-182/25),

-документ на немачком, са преводом др медицине [REDACTED] – прив.доц.др.мед Уве Десага – доктори интерне медицине, реуматологије,

гастроентерологије, кардиологије, ендокринологије од 16. априла 2004. године, (странице 183/26-184/26),

-наредбу Тужилаштва Брчко Дистрикт БиХ којом се одређује науропсихијатријско вештачење оштећене ██████████ бр.Т18 0 КТАРЗ 0009610 15 од 28. јула 2015. године, (странице 185/27-187/27),

-налаз и мишљење вештака медицинске струке др Грубач Петка од 30.јула 2015. године, (странице 188/28-192/28),

-решење Тужилаштва Брчко Дистрикт БиХ о исплати трошкова бр.Т18 0 КТА 0009610 15 од 17. августа 2015. године, (странице 193/29-196/29),

-документ Владе Брчко Дистрикт БиХ, Одељења за јавни регистар бр.12-000002-1363/15 од 07. августа 2015. године, о промени имена осумњиченог, (страница 197/30),

-документ Владе Брчко Дистрикт БиХ, Одељења за јавни регистар бр.47-000055/16, бр. акта 10-1084СМ-002/16 од 19. фебруара 2016. године, са прилогом: решење Владе Брчко Дистрикт БиХ – Одељења за јавни регистар бр.УП-И-12-000584/12, бр.акта 10-0194РЈ-04/12 од 14. марта 2012. године, којим се одобрава промена имена осумњиченог, (странице 198/31-199/31),

-документ Владе Брчко Дистрикт БиХ, Одељења за јавни регистар, поделење за лична документа, бр.12-003986/15, бр.акта 10-10243Ј-002/15 од 10. августа 2015. године у вези са личним документима осумњиченог, (страница 200/32),

-извештај из КЕ за осумњиченог, Полиција Брчко Дистрикт БиХ, бр.14.02-04.2-75654/15 од 13. новембра 2015. године, (странице 201/33-202/33),

-документ Владе Брчко Дистрикт БиХ, Одељења за јавни регистар, Матична служба бр.12-000002-175/16 од 11. фебруара 2016. године, са прилогом: уверење о држављанству за осумњиченог, Влада Брчко Дистрикт БиХ, Одељење за јавни регистар бр.12-000002-5636/2016 од 11. фебруара 2016. године, (странице 203/34-204/34),

-документ Одељења за здравство и остале услуге, Служба борачко здравствене заштите, Војне евиденције бр.05-12-38/15 од 12. августа 2015. године, (страница 205/35),

-документ Владе РС, Министарство рада и борачко здравствене заштите бр.16-03/3.2-1-835-188/16 од 23. фебруара 2016. године (страница 206/36),

-изјаву сведока-оштећене ██████████ о датој сагласности за уступање надлежности дате на Записнику Тужилаштва Брчко дистрикта у предмету Т 18 0 КТ РЗ 00 11999 18, од 01. марта 2018. године (страница 218/40).

Констатујем да су прочитана сва писмена документа, односно докази предложени и усвојени за извођење као доказ у овом кривичном поступку.

Обзиром да смо за данашњи главни претрес исцрпили све доказе и радње које се спроводе на главном претресу, суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Имајући у виду чињеницу да нам предстоји испитивање сведока, као и чињеницу да се ови сведоци налазе у иностранству, оштећена и њен супруг у Немачкој, остали у Босни и Херцеговини, сматрам да је неопходно потребно више времена од уобичајеног да би заказали главни претрес због њиховог позивања. Због тога се главни претрес одлаже за дан

23. јануар 2019. године са почетком у 09:30 часова, судница број 4,

На који се присутни позивају прогласом овог решења, позив добити нећете.

Од сведока позвати: сведока-оштећену [REDACTED] са адресе [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED] са исте адресе, [REDACTED], са адресе у
спису, и [REDACTED] са адресе у спису.

Довршено у 11 часова и 50 минута.

Записничар

Председник већа-судија